

Projekt z dnia 17.12.2019 r.

Informacje i propozycje interpretacji zasadniczych kwestii związanych z wejściem w życie kar pieniężnych od 1 stycznia 2020 r. nakładanych przez starostę

Komentarz [G-s1]: Uwaga ogólna: Prośba o przeczytanie całego tekstu przez prawnika Ministerstwa. W całym tekście znajdują się lapsusy językowe takie jak np. niewłaściwie użycie pojęcia „starostwo” zamiast „starosta”.

Z dniem 1 stycznia 2020 r. wchodzi w życie art. 4 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1579) który zmienił ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2018 r. poz.1990, z późn.zm.).

W ustawie - Prawo o ruchu drogowym (zwaną dalej P.r.d.) od 1 stycznia 2020 r. zostało zmienione brzmienie art. 71 ust. 7, dodany art. 140mb oraz zmieniony art. 140n.

Art. 140mb P.r.d. określa, że kto:

1) będąc właścicielem pojazdu sprowadzonego z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej wbrew przepisowi art. 71 ust. 7 nie rejestruje pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

2) będąc właścicielem pojazdu zarejestrowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wbrew przepisowi art. 78 ust. 2 pkt 1 nie zawiadamia starosty o nabyciu lub zbyciu pojazdu

- podlega karze pieniężnej w wysokości od 200 do 1000 zł.

Powyższe kary nakłada starosta, a wpływy z tych kar stanowią dochód powiatu.

Uwzględniając pytania zgłaszane przez organy rejestrujące pojazdy dotyczące stosowania ww. przepisów, Departament Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury podjął inicjatywę i przygotował odniesienie do zasadniczych kwestii zgłoszonych przez urzędy w sprawach kar pieniężnych, przedstawione poniżej.

Należy zaznaczyć, że przedstawione propozycje interpretacji niektórych zagadnień mają charakter niewiążący, uwzględniając, że decyzja administracyjna o nałożeniu kary w indywidualnym postępowaniu należy do wyłącznej właściwości starosty.

Zgodnie z ustaleniem ze spotkania z przedstawicielami strony samorządowej w dniu 15.11.2019 r. w Ministerstwie Infrastruktury - niniejszy dokument stanowi przedmiot uzgodnienia ze Związkiem Powiatów Polskich, Unią Metropolii Polskich, Związkiem Miast Polskich i Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Szefów Wydziałów Komunikacji.

1. Nowe przepisy wykonawcze

W dniu 13 grudnia 2019 r. Minister Infrastruktury podpisał rozporządzenie zmieniające rozporządzenie w sprawie rejestracji i oznaczania pojazdów oraz wymagań dla tablic rejestracyjnych. Rozporządzenie podpisane przez Ministra Infrastruktury i przekazane do podpisu w porozumieniu przez trzech właściwych ministrów (MC, MON, MSWiA) zostało udostępnione na stronie internetowej RCL w zakładce „Rządowy proces legislacyjny” (nr 318).

Komentarz [M2]: W zależności od efektu końcowego należy przededagować ten akapit w taki sposób, by jednoznacznie z niego wynikało, że treść jest uzgodniona albo nieuzgodniona (choć przesłana ZPP do wiadomości).

Opracowanie rozporządzenia związane jest z ogłoszeniem wymienionej na wstępie ustawy i wejściem w życie art. 140mb P.r.d. z dniem 1 stycznia 2020 r.

Komentarz [G-s3]: Nie ma potrzeby odwoływania się do strony internetowej RCL. W momencie, gdy będzie publikowany komunikat należy odwołać się do Dziennika Ustaw, w którym rozporządzenie będzie ogłoszone. Odwoływanie się do RCL grozi sięganiem do nieaktualnej wersji projektu.

Zakłada się, że ww. rozporządzenie będzie pomocne dla starostw w stosowaniu przepisów ww. ustawy. Zmiana rozporządzenia obejmuje takie istotne kwestie jak:

- określenie pojęcia daty sprowadzenia pojazdu z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

- wprowadzenie przepisu, aby w dowodzie własności potwierdzającym przeniesienie prawa własności przed pierwszą rejestracją pojazdu niebędącego pojazdem nowym po jego sprowadzeniu z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, była zamieszczana przez zbywcę pojazdu adnotacja o dacie sprowadzenia pojazdu z terytorium tego państwa albo było dołączane do tego wniosku oświadczenie o tej dacie;

- zmianę wzoru wniosku o rejestrację/czasową rejestrację/wyrejestrowanie pojazdu poprzez podanie przez wnioskującego, odpowiednio do rejestrowanego pojazdu, daty sprowadzenia pojazdu niebędącego pojazdem nowym z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz dodanie we wniosku oświadczenia, że dane i informacje zawarte we wniosku są prawdziwe i zgodne ze stanem faktycznym; wniosek będzie jednocześnie stanowił wykonanie innego obowiązku ustawowego, tj. zawiadomienia przez właściciela pojazdu o nabyciu/zbyciu pojazdu uprzednio zarejestrowanego. Uprości to wypełnienie przez właściciela pojazdu obowiązku wynikającego art. 78 ust. 2 pkt 1 P.r.d. poprzez złożenie łącznie z wnioskiem składanym przez właściciela pojazdu na podstawie art. 73 ust. 1, art. 74 ust. 1 czy art. 79 ust. 1 P.r.d. również zawiadomienia o nabyciu/zbyciu pojazdu. Zmniejszy też obciążenia dla organu rejestrującego w związku z czynnościami wynikającymi z tych przepisów.

2. Sprawy, do których będą miały zastosowanie kary pieniężne w związku z wejściem w życie art. 140mb P.r.d.

Uwzględniając

- nowe brzmienie art. 71 ust. 7 i 140mb P.r.d. od 1 stycznia 2020 r.

~~przepisy rozporządzenia wykonawczego, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.~~

~~ocenia się, należy zauważyć, że ww. przepisy nie powinny działać „wstecz” a będą odnosić się do spraw, które będą miały miejsce zastosowania do czynności sprzed wejścia w życie ustawy. A zatem kary będą nakładane w przypadku spełnienia jednego z następujących warunków: od dnia 1 stycznia 2020 r. tj.~~

- sprowadzenia albo nabycia pojazdu niebędącego pojazdem nowym, sprowadzonego z terytorium państwa członkowskiego UE po dniu 31 grudnia 2019 r. i niezarejestrowania pojazdu w terminie 30 dni od daty jego sprowadzenia ~~ofaz~~
- nabycia lub zbycia pojazdu zarejestrowanego na terytorium RP po dniu 31 grudnia 2019 r. i niezawiadomienia o tym starosty w terminie 30 dni od daty nabycia lub zbycia.

3. Kto podlega karze pieniężnej z art. 140mb pkt 1 P.r.d.

Zgodnie z art. 140mb pkt 1 P.r.d. kto:

będąc właścicielem pojazdu sprowadzonego z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej wbrew przepisowi art. 71 ust. 7 nie rejestruje pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

Art. 71 ust. 7 PRD według nowego brzmienia nadanego ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. stanowi, że właściciel pojazdu, niebędącego nowym pojazdem, sprowadzonego z terytorium państwa

Komentarz [G-s4]: Proponuję pominąć. To na ile rozporządzenie będzie pomocne w stosowaniu przepisów wyjdzie w praktyce.

Komentarz [G-s5]: Pojęcie „rozporządzenia wykonawczego” jest pojęciem używanym w prawie europejskim. Użycie go w odniesieniu do rozporządzenia Ministra może wprowadzić chaos.

Komentarz [G-s6]: Zakres przedmiotowy i podmiotowy przepisu karnego nie może zależeć od treści aktów wykonawczych, zatem w tym miejscu nie można odwoływać się do ich treści.

Komentarz [M7]: Brak informacji co się dzieje jeśli będzie łańcuch umów „wstecz” z 2019 roku, a zgłoszenie po wejściu w życie ustawy. Rozstrzygnięcie, że odpowiada tylko i wyłącznie ten właściciel, który nabył/zbył po 31 grudnia 2019 roku

Komentarz [M8]: Nie jest zrozumiałym jakie wątpliwości rozwiewa ten punkt. Jak rozumiem intencją było wskazanie, że info o właścicielach, którzy będą podlegać karze ma pochodzić z CEPIKu i że raport z CEPIK będzie podstawą wszczęcia postępowania. Jeśli tak, należy zmienić nagłówek pkt 3.

Komentarz [M9]: Nieprawidłowa redakcja

członkowskiego Unii Europejskiej jest obowiązany zarejestrować pojazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 30 dni od dnia jego sprowadzenia.

Brzmienie art. 140mb pkt 1 P.r.d. wskazuje, że ten, kto jest właścicielem pojazdu sprowadzonego z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej i nie dokonuje czynności związanych z rejestracją pojazdu w terminie określonym w art. 71 ust. 7 P.r.d., podlega karze pieniężnej. Kara ta dotyczyć będzie więc właściciela pojazdu, który sprowadził pojazd niebędący pojazdem nowym z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo nabył taki sprowadzony pojazd i nie zarejestrował na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 30 dni od daty jego sprowadzenia z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Przewidziane jest, że na podstawie prowadzonych postępowań przez starostę, informacja odpowiednio o właścicielach pojazdu, którzy nie wykonali obowiązku z art. 71 ust. 7 P.r.d. - będzie udostępniana starostwom na podstawie sporządzanych raportów w systemie teleinformatycznym rejestracji dla organów właściwych dla miejsca zamieszkania/siedziby właściciela pojazdu. Informacja z raportu stanowi podstawę wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary.

4. Sprowadzenie pojazdu z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej

Zasadniczą kwestią dla stosowania art. 140mb pkt 1 P.r.d. przez starostę jest określenie daty sprowadzenia pojazdu z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Tak jak wskazano powyżej pojęcie tej daty zawarto w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury zmieniającego rozporządzenie w sprawie rejestracji i oznaczania pojazdów oraz wymagań dla tablic rejestracyjnych. Zgodnie z rozporządzeniem tą datę będzie podawał również właściciel pojazdu we wniosku stanowiącym załącznik nr 1 i 2 do rozporządzenia. Jednocześnie zbywca pojazdu niebędącego pojazdem nowym sprowadzonym z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej przed pierwszą rejestracją na terytorium RP będzie obowiązany podać tą datę dokonując adnotacji w dowodzie własności wystawionym dla nabywcy albo dołączyć do tego dowodu własności oświadczenie o tej dacie.

Kwestia daty sprowadzenia pojazdu z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie jest dotychczas uregulowana w innych przepisach i zasadne było aby w ww. rozporządzeniu określono pojęcie tej daty uwzględniając, że informacja o tej dacie jest niezbędna dla starosty w kontekście stosowania art. 140mb pkt 1 P.r.d. Istotna w określeniu tego pojęcia była konkluzja z otrzymanego wyjaśnienia Ministerstwa Finansów na gruncie przepisów podatkowych i orzecznictwa sądownoadministracyjnego, że związane z nabyciem wewnątrzspółnotowym przemieszczenie wyrobu nie można rozumieć jako przekroczenia granicy pomiędzy krajem a państwem członkowskim, bowiem zasadnicze znaczenie ma osoba nabywcy i realizowane przez niego lub na jego rzecz przemieszczenie, które rozpoczyna się w określonym miejscu na obszarze państwa członkowskiego i kończy się w kraju, również w miejscu oznaczonym.

Podanie przez właściciela pojazdu daty sprowadzenia pojazdu z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej może mieć wyłącznie charakter „deklaratywny”. W obecnym stanie prawnym nie ma możliwości żądania od właściciela pojazdu urzędowego poświadczenia tej daty dla celu jej weryfikacji. Analogicznie kwestia ta jest rozwiązana w przepisach wykonawczych związanych z wypełnianiem np. deklaracji uproszczonej dla podatku akcyzowego od nabycia wewnątrzspółnotowego samochodów osobowych.

5. Rejestracja pojazdu w rozumieniu P.r.d.

W kontekście art. 71 ust. 7 i 140mb pkt 1 P.r.d. zasadne jest odniesienie się do sformułowania co stanowi o rejestracji pojazdu.

Komentarz [G-s10]: Brak jest w tym miejscu informacji o zalecanym sposobie postępowania organu rejestrującego w przypadku, gdy zbywca pojazdu nie dokona adnotacji w dowodzie, ani nie dołączy oświadczenia o tej dacie. Wskazywaliśmy w uwagach, że rozporządzenie nie jest w stanie w sposób skuteczny prawnie nałożyć takiego obowiązku. Mogą zatem zaistnieć sytuacje, w których zbywca daty nie poda. Nabywca nie będzie miał środków prawnych do domagania się podania takiej daty, a jednocześnie nie będzie w stanie zarejestrować pojazdu.

Poza pojęciem rejestracji pojazdu, o której mowa w art. 73 P.r.d. ustawa ta określa pojęcie rejestracji czasowej (art. 74), profesjonalnej rejestracji (art. 80t). Ocenia się, że za rejestrację pojazdu należy uznać procedurę w trybie przepisu art. 73 ust.1, w której nadano numer rejestracyjny dla pojazdu i dokonano identyfikacji tego pojazdu. Numer ten jest nadawany już w pierwszym etapie tej procedury tj. rejestracji czasowej z urzędu i jest tożsamy z numerem rejestracyjnym określonym w dowodzie rejestracyjnym. Terminem „granicznym” - 30 dni - jest dzień zarejestrowania pojazdu tj. wydanie decyzji o czasowej rejestracji pojazdu z urzędu z nadaniem stałego numeru (jeśli spełnione są wymagania dokonywane w dniu złożenia wniosku o rejestrację pojazdu – zgodnie z przepisami niezwłocznie).

Ocenia się, że Rejestracja czasowa na wniosek właściciela pojazdu, złożenie wniosku o rejestrację pojazdu bez rozstrzygnięcia o rejestracji nie wyczerpuje znamion dokonania rejestracji pojazdu w kontekście brzmienia przepisu art. 71 ust. 7 i 140mb pkt 1 P.r.d.

6. Wniosek o rejestrację pojazdu łącznie z zawiadomieniem o nabyciu i zbyciu pojazdu wcześniej zarejestrowanego

Zawiadomienie o nabyciu lub zbyciu pojazdu oraz rejestracja/czasowa rejestracja/wyrejestrowanie pojazdów jako odrębne procedury określone były i są w oddzielnych odpowiednio przepisach art. 73, 74 oraz art. 78 ust. 2 pkt 1 i art. 79 P.r.d. Nie ma jednak przeszkody łącznego wykonania tych procedur tj. złożenia wniosku o rejestrację pojazdu/czasową rejestrację/wyrejestrowanie pojazdu wraz z zawiadomieniem o nabyciu/zbyciu pojazdu. Kwestia ta została określona w ww. rozporządzeniu Ministra Infrastruktury zmieniającego rozporządzenie w sprawie rejestracji i oznaczania pojazdów oraz wymagań dla tablic rejestracyjnych - we wzorze wniosku stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia. Załącznik nr 2 do rozporządzenia w tym zakresie nie zmieniono uwzględniając znikomy zakres spraw związanych z rejestracją pojazdów na podstawie art. 73 ust. 2a P.r.d.

Niezależnie od powyższego możliwe jest również złożenie przez właściciela pojazdu odrębnie zawiadomienia o nabyciu/zbyciu pojazdu zarejestrowanego.

W przypadku przeniesienia prawa własności pojazdu i przedłożenia kilku umów kupna-sprzedaży w ramach zawiadomienia o nabyciu/zbyciu pojazdu – każdy nabywca/zbywca podlega karze jeśli nie dopełnił obowiązku z art. 78 ust. 2 pkt 1 P.r.d.

Art. 78 ust. 1 - 3 P.r.d., nie był zmieniony ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw. Sprawy przyjęcia zawiadomień o nabyciu lub zbyciu pojazdu zarejestrowanego organ prowadzi zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

7. Tryb wydawania kart pojazdów oraz dokonywania w nich wpisów pozostaje bez zmiany po 1 stycznia 2020 r.

Przepis art. 78 ust. 1 - 3 P.r.d. nie był zmieniony ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw, funkcjonuje od lat i nie ma podstaw do zmiany trybu wydawania kart pojazdów oraz dokonywania w nich wpisów od dnia 1 stycznia 2020 r.

Przepis art. 78 ust. 3 P.r.d. mówi o dokonaniu odpowiednich wpisów w karcie pojazdu przez starostę dla udokumentowania zdarzeń, o których mowa w ust. 2. Kwestia jakie są to odpowiednie wpisy precyzuje § 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 20 października 2003 r. w sprawie warunków i trybu wydawania kart pojazdów, wzoru karty pojazdu oraz jej opisu (Dz.U. z 2014 r. poz. 451). Dla wykonania odpowiedniego wpisu zdarzenia, o którym mowa w art. 78 ust. 2 pkt 1 P.r.d. organ rejestrujący dokonuje wpisu danych identyfikujących właściciela pojazdu (nabywcy) oraz danych potwierdzających rejestrację pojazdu. Wpis ten dokonywany jest przy rejestracji pojazdu, niewymagane jest w świetle tego przepisu dokonanie odrębnego wpisu

Komentarz [M11]: Nie „ocenia się”! to ma wynikać z przepisów

Komentarz [M12]: Brakuje konkluzji. Nie wiadomo czego dotyczy wątpliwość i jakie jest rozstrzygnięcie. Warto dodać ostatnie zdanie, że brak zarejestrowania czyli wydania decyzji w terminie uzasadnia nałożenie kary.

Komentarz [M13]: Należy wskazać jak starostwa mają obsługiwać „zawiadomienia o nabyciu” bez wniosków o rejestrację. Nie może to zniknąć w czeluściach, bowiem składając zawiadomienie bez wniosku o rejestrację, obywatel uwalnia się od odpowiedzialności z tytułu kary.

Komentarz [G-s14]: W polskim porządku prawnym nie ma umowy kupna-sprzedaży. Jest tylko i wyłącznie umowa sprzedaży. Umowa emptio-venditio występowała w prawie rzymskim.

Komentarz [M15]: Potrzebny komentarz o informowaniu innych starostów i o konieczności wszczęcia postępowań.

Komentarz [G-s16]: Jak to przepisy? Proponuję rozpisać, gdyż w dotychczasowym stanie prawnym bardzo rzadko mieliśmy do czynienia z „gołym” zgłoszeniem o nabyciu pojazdu.

Komentarz [G-s17]: W mojej ocenie jest to wniosek błędny. Literalnie odczytanie art. 78 ust. 3 pokazuje, że dokumentowany jest fakt nabycia pojazdu, a nie jego zarejestrowania. Co więcej przepis ten nie posługuje się pojęciem organu rejestrującego, tylko bezpośrednio odwołuje się do pojęcia starosty.

w karcie pojazdu o zbyciu pojazdu i przepis ten będzie tak samo stosowany od dnia 1 stycznia 2020 roku.

8. Właściwość organu

Zgodnie z kpa organy są zobowiązane do przestrzegania swojej właściwości rzeczowej i miejscowej. Zasadniczo przy nakładaniu kar pieniężnych z art. 140mb decydująca będzie właściwość „miejscowa” organu (starosty).

- Kara pieniężna za niezarejestrowanie pojazdu niebędącego pojazdem nowym sprowadzonego z terytorium państwa członkowskiego UE wbrew przepisowi art. 71 ust. 7 P.r.d.

Rejestracji pojazdu na wniosek właściciela pojazdu dokonuje starosta na podstawie art. 73 ust. 1 P.r.d.– właściwy dla miejsca zamieszkania/siedziby właściciela pojazdu.

Zasadne aby w tym przypadku karę pieniężną nakładał organ (starosta) właściwy dla miejsca zamieszkania/siedziby właściciela pojazdu zobowiązanego do rejestracji pojazdu, w którym to organie pojazd powinien być zarejestrowany czy to na wniosek właściciela pojazdu, który sprowadził ten pojazd czy też nabył pojazd sprowadzony z zagranicy.

Przewidziana jest na podstawie prowadzonych postępowań przez starostę, informacja o pośrednich właścicielach pojazdu sprowadzonego, którzy nie wykonali obowiązku z art. 71 ust. 7 P.r.d. - na podstawie sporządzanych raportów w systemie teleinformatycznym rejestracji dla organów właściwych dla ich miejsca zamieszkania/siedziby.

- Kara pieniężna za niezawiadomienie o nabyciu lub zbyciu pojazdu zarejestrowanego na terytorium RP wbrew przepisowi art. 78 ust. 2 pkt 1 P.r.d.

Zasadne jest przyjęcie, że organem właściwym do nałożenia tej kary będzie również organ właściwy dla miejsca zamieszkania/siedziby nabywcy/zbywcy pojazdu.

Nabywca pojazdu w organie właściwym dla swojego miejsca zamieszkania/siedziby będzie wnioskował o rejestrację pojazdu jak i zawiadamiał o jego nabyciu. Zasadniczo w przypadku zbywcy pojazdu organem właściwym dla jego miejsca zamieszkania/siedziby będzie jednocześnie organ, w którym pojazd był zarejestrowany.

Przewidziane jest, że na podstawie prowadzonych postępowań przez starostę, informacja odpowiednio o zbywcy/nabywcy, którzy nie wykonali obowiązku z art. 78 ust. 2 pkt 1 P.r.d. - będzie udostępniana starostwom na podstawie sporządzanych raportów w systemie teleinformatycznym CEP/rejestracji dla organów właściwych dla ich miejsca zamieszkania/siedziby.

Zauważa się, że w przepisach nie ma obowiązku dla starosty wzywania właściciela pojazdu do dokonania rejestracji pojazdu czy też wzywania do złożenia zawiadomienia o nabyciu lub zbyciu pojazdu. Starosta nakłada ~~natomiast~~ omawiane kary pieniężne za niedokonanie tych obowiązków w terminie, jeśli na podstawie otrzymanego wniosku, zawiadomienia, raportu, informacji (np. innego organu) powstała sytuacja uzasadniająca wszczęcie postępowania o nałożenie tych kar.

9. Zróżnicowanie wysokości kary pieniężnej i przesłanki do wymierzania kar pieniężnych

Komentarz [M18]: Punkt nieczytelny, niejednoznaczny. Tym bardziej w kontekście brzmienia przepisu art. 140 mb.

Komentarz [G-s19]: Dlaczego jest użyty cudzośłów?

Komentarz [G-s20]: To nie jest kwestia zasadności. To jest kwestia wykładni przepisów o właściwości miejscowej. Tu nie ma pola na sformułowania postulatów.

Komentarz [G-s21]: Fragment zdania nie dodaje żadnej treści, a niepotrzebnie zaciemnia obraz.

Komentarz [M22]: Jak to również?

Komentarz [M23]: Niejasne w świetle stwierdzenia, że „organem właściwym do nałożenia tej kary będzie również organ właściwy dla miejsca zamieszkania/siedziby nabywcy/zbywcy pojazdu.” Rozważyć należy sytuację, gdy właściciel zmienił swoje miejsce zamieszkania, ale nie zgłosił tego faktu. Wówczas pojawia się rozbieżność między organem, w którym pojazd jest zarejestrowany (i zasadniczo tam powinna trafić informacja o zbyciu), a organem właściwym ze względu na miejsce zamieszkania.

Komentarz [M24]: Należy dodać, że podstawie informacji z CEPIK będą wszczęte postępowania w sprawie nakładania kar.

Komentarz [M25]: Najistotniejszy fragment. Wcześniejsze przytaczanie przepisów jest niepotrzebne.

Komentarz [G-s26]: Błędna redakcja zdania – wynika z niego, że starosta nakłada karę jeśli powstała sytuacja uzasadniająca wszczęcie postępowania o nałożenie tych kar...

Zróżnicowanie wysokości kary pieniężnej jest odzwierciedleniem zasady proporcjonalności nakładanej kary za zaniechanie wykonania ustawowego obowiązku. Obecnie w legislacji stosuje się przepisy różnicujące kary pieniężne za określone naruszenia.

Zasadnicze kryterium dla zróżnicowania wysokości kary pieniężnej, o której mowa w art. 140mb wynika z art. 140n ust. 4 P.r.d., zgodnie z którym ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnia się zakres naruszenia, powtarzalność naruszeń oraz korzyści finansowe uzyskane z tytułu naruszenia ustawy.

Ocenia się, że organ wymierzając karę pieniężną może wziąć pod uwagę inne dodatkowe okoliczności poza wymienionymi w P.r.d. a wynikające z Działu IVA ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), który stosuje się w sprawach nakładania lub wymierzania administracyjnej kary pieniężnej lub udzielania ulg w jej wykonaniu.

Uwzględniając powyższe nie ma podstaw w obecnym stanie prawnym do inicjowania dodatkowych przepisów określających wytyczne, taryfikatory dla starostw w zakresie wysokości nakładanej kary pieniężnej. Rozstrzygnięcie w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 140mb należy wyłącznie do decyzji starosty, a właścicielowi pojazdu przysługują od tej decyzji środki odwoławcze przewidziane w kpa.

10. Sytuacje niezastosowania kary pieniężnej

Zgodnie z art. 140n ust. 6 P.r.d. do kar pieniężnych, o których mowa w art. 140ma i art. 140 mb, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

W związku z powyższym przepisy Dział III Ordynacji podatkowej w zakresie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych czy też wygaśnięcia zobowiązań podatkowych, wskutek m. in. zaniechania poboru, umorzenia zaległości, przedawnienia w spłacie zobowiązań podatkowych, mogą mieć zastosowanie odpowiednio do kar pieniężnych, o których mowa w art. 140 mb P.r.d.

Ocenia się, że np. zły stan techniczny pojazdu, wymagane uzupełnienie dokumentów do złożonego wniosku o rejestrację pojazdu w sytuacji niezarejestrowania pojazdu i w związku z tym naruszenie z art. 71 ust. 7 P.r.d. - to podstawa do wszczęcia postępowania o nałożenie kary, ale jaka decyzja zostanie podjęta należy do starosty (nałożenie kary, umorzenie zobowiązania, odroczenie terminu płatności lub rozłożenie na raty, udzielenie ulgi).

Przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa to kompetencja Ministerstwa Finansów. MI nie jest jednak właściwe do interpretacji tych przepisów, ale jeżeli w ich stosowaniu pojawią się istotne pytania w kontekście art. 140mb w związku z art. art. 140n ust. 6 P.r.d, to MI nie wyklucza współpracy z Ministerstwem Finansów w celu wsparcia starostw w ich wyjaśnianiu.

Komentarz [M27]: Co to znaczy „zakres naruszenia”? czas opóźnienia w zgłoszeniu? Rodzaj pojazdu? Powtarzalność naruszenia – ok, ile razy powtórzone naruszenie uzasadnia wyższą karę i o ile wyższą? Korzyści finansowe??? Co to znaczy? Ile oszczędził na niezgłoszeniu nabycia??? Opłaty są klarowne.

Komentarz [G-s28]: Nie może. Zgodnie z art. 189a §2 pkt 1 KPA w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej przepisów działu IVA – Administracyjne kary pieniężne nie stosuje się. Nie można zatem zastosować chociażby subsydiarnie przesłanek wymiaru kary określonych w dziale IVA KPA.

Komentarz [M29]: Warto rozpisać co ministerstwo ma na myśli. Dział IV A mówi np. o właściwościach sprawy – warto wskazać co to oznacza w niniejszym przypadku. W uzasadnieniu do decyzji o nałożeniu kary musimy się ustosunkować do wszystkich okoliczności i urzędnicy muszą o tym wiedzieć. I wiedzieć jak to zrobić prawidłowo.

Komentarz [M30]: Nie zgadzam się - przepisy PRD art. 140 n ust. 4 są lex specialis w stosunku do KPA. Orzecznictwo jest jednoznaczne

Komentarz [G-s31]: Zastrzeżenie jak wyżej.

Komentarz [M32]: Czy mogą odstąpić zgodnie z KPA czy umorzyć z ordynacji?

Komentarz [G-s33]: Umorzenie zobowiązania, odroczenie terminu płatności, itd. są możliwe jedynie w odniesieniu do zobowiązań ustalonych. Oznacza to konieczność najpierw nałożenia kary, a dopiero potem wprowadzania ulg w jej zapłacie.

Komentarz [M34]: Usunąć ten zapis – to nie jest argument. Jeśli rząd był kompetentny do wprowadzania odwołań do Ordynacji podatkowej i KPA, musi wiedzieć co miało na myśli i dlaczego zastosowano taką, a nie inną konstrukcję. Ustawę należało skonsultować z MF na etapie projektu. To samo dotyczy odwołania do KPA.

Komentarz [M35]: W świetle punktu 9 i 10 – mamy ogromny chaos. Tym bardziej zasadnym jest, żeby wskazać, które rozwiązania z Ordynacji stosować.

Komentarz [G-s36]: Jeśli są w tym zakresie wątpliwości to już teraz trzeba uzgodnić temat z Ministerstwem Finansów i wyniki tych uzgodnień zawrzeć w niniejszym komunikacie.